

[Erhard Jakobsen]

var begrundet i landbrugspolitiske ideer, der hører fortiden til.

Derfor er det nødvendigt i dag at undlade at stemme, naturligvis med fuld sympati for de penge, der her bruges, men advare imod, at man betræder den vej, hvor hr. Ole Vig Jensen, eller også var det hr. Larsen-Ledet, sagde: et skridt på vejen. Ja men ikke på den vej, vi vil. Det er rigtigt, at dette skridt kan vi også tage, men retningen skal være en anden. Retningen skal ikke være henimod noget med jordbank og dermed fuld genindførelse af statslig grundskyld osv. Retningen skal være nye former for gældsafløsning, den retning, firkløverpartierne pegede på, og som også de radikale havde stor sympati for, men ikke nok og uden noget at have den i.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne sige nogle få ting, men vil i øvrigt erklære mig meget enig i det, hr. Stavad sagde i første omgang.

Den konservative ordfører, hr. Grove, siger, at nu vil jeg sikkert nævne en lang række ting, som er gennemført. Det kunne jeg såmænd have lyst til, men jeg kan sige, at der i hvert fald er gennemført mere end 20 konkrete foranstaltninger – ganske vist af forskellig rækkevidde – og så er der gennemført de største EF-prisstigninger nogen sinde.

En af de foranstaltninger, der er gennemført – det er en af dem, jeg ikke har prioriteret højest, men som landbruget i de sidste 10 år har haft som hovedangrebepunkt og som hovedønske – nemlig afskaffelse af kapitalvindingskatten, er også noget, vi er gået ind for. Ikke fordi vi har prioriteret det højt, men fordi det har kunnet passes ind i de skattetanker, vi i øvrigt gør os. Man lader bare, som om det er ingenting, men det har rent faktisk været et hovedproblem – det har landbruget i hvert fald fortalt – i mange, mange år.

Og så siger man, at det, vi har lavet indtil nu, ikke har hjulpet. Det er faktisk sådan, at de indkomster, vi har fået beregnet af jordbrugsøkonomisk institut, er fordoblet i de sidste produktionsår i forhold til det første, fra ca. 55.000 kr. til ca. 110.000 kr. pr. år. Det synes jeg dog trods alt er en positiv udvikling. Og så skal man også tænke på, at der inden for landbruget er en meget stor indkomstspredning, og at dem, vi kommer til

hjælp, er dem, der har det værst, men der er heldigvis også mange inden for landbruget, der tjener gode penge.

Når jeg siger, at dem, vi skal komme til hjælp, er dem, der har det værst, så vil jeg gerne sige, at jeg synes, det måske er en lidt overlegen bemærkning, Landbrugsrådets præsident i dag har i Jyllands-Posten, hvor præsidenten siger, at det er noget bras, det, der er lavet, og så siger han: »Og det hjælper kun de landmænd, som sidder dårligst i det.« At tænke sig, at deres egen præsident siger, at dem skal man ikke komme til hjælp, det hjælper ikke noget, at vi kun kommer de landmænd til hjælp. Og præsidenten har til mig i et brev skrevet, at det drejer sig om 5.000–6.000 landmænd. Det er dog alligevel mange og en væsentlig del af landbrugets organisationers medlemmer, vi hermed kan komme til hjælp, men det har man en, hvad skal vi sige, lidt hånlig bemærkning tilovers for, og det kan jeg faktisk ikke rigtig forstå.

Jeg synes i øvrigt, det var interessant, at hr. Grove ikke ville fortælle, hvorfra pengene skulle komme. Jeg vil da gerne spørge hr. Grove: vil man bevilge alle de penge, landbruget har bedt om? Er man i det konservative folkeparti klar til at bevilge alle de milliarder kroner, landbruget har bedt om? Man skulle næsten tro det ud fra det tonefald, der var her.

Hr. Niels Anker Kofoed siger, at regeringen har ingen problemer, når der skal bevilges penge til andre ting, og så nævner hr. Niels Anker Kofoed sin største aversion: de sociale boligselskaber. Jeg kan love hr. Niels Anker Kofoed for, at regeringen har store problemer, hver gang der skal bevilges penge, og at det er vanskeligt for os at få prioriteret, og at det giver problemer hver gang, fordi vi har for få penge. Og så hjælper det jo ikke, at den opposition, der siger, at vi skal spare, stemmer endnu flere udgifter ind på finansloven – i sidste uge var det ca. en halv milliard kroner, vi også skal finansiere – samtidig med at de partier, der forøger udgifterne, stemmer imod de indtægtsmuligheder, vi i øvrigt peger på.

Hr. Bjørn Poulsen takker jeg for støtten til både det kortsigtede og det langsigtede i det, vi har arbejdet med.

Hr. Arne Melchior ynder jo at korrekte folk og korreksede også hr. Grove og hr. Niels Anker Kofoed for, at de havde brugt